

Tisztelt Rektor Úr, Dékán Úr, Tisztelt Professzorok!

Tisztelt Ünneplő Ifjúság, Kedves Családtagok, Hölgyeim és Uraim!

A mai diplomaátadó ünnepség egy újabb alkalom az életemben, mely során átléphetem a küszöbét Tolna megye szellemi műhelyének, hogy a megyei önkormányzat nevében üdvözljem Önöket.

Isten hozott mindenkit!

Köszönöm a megtisztelő meghívást, jól esett, hogy a megyének ismét alkalma nyílik megszólítani a fiatalokat.

Megyei tisztviselőként, tanár-emberként, és öt gyermek édesapjaként is megadatott, hogy egy-egy, ehhez hasonló szép alkalom során, elmondjam a gondolataimat, netán tanácsaimat.

Most is felmerült bennem, mit mondhatnék egy csapat okos, szorgalmas és tehetséges ifjú diplomásnak.

Tanácsolhatnám például, hogy ne foglalkozzatok politikával. Csak megöszülnétek idő előtt.

Aztán eljátszottam a gondolattal: ha én friss diplomás lennék, mi foglalkoztatna a leginkább, milyen célok és vágyak vinnék előre az életemet?

Bizonyára, az első gondolatom az lenne: hogyan tudok elhelyezkedni, mennyit fogok keresni, és az mire lesz elég? Mondjuk ki bátran: az egzisztencia megalapozása egy jelentős kérdés.

Eszembe jutna az is, hova tovább? Hol szeretnék igazán élni? Család és barátok közelében, vagy ott, ahol valóban kiteljesedhet a karrierem? Szerencsésebb esetben minden egy helyen lesz.

Egy diplomával a kezemben, felmerülne az a kérdés is: miért ne pallérozzam tovább a tudásom? Az a hallgató, aki a szemesztereket könnyen vette, diplomamunkáját sikeresen megvédte, s arra a rengeteg tételre is felkészült, talán többre is képes.

Ilyenkor jusson eszünkbe Csokonai gondolata, mely szerint:

„Míg az eszköz megvan, addig kergessünk célt,

S aki a célig ért, az nem hiába élt.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Ünnepeltek!

Nemrégiben egy filozófia tanárral beszélgettünk arról, hogy mi az, ami megkülönbözteti a diplomás embereket a többiektől?

Egy egészen egyedi, és kézenfekvő megközelítéssel ismerkedtem meg: a Tanár Úr a tudományosság szemszögéből érvelt. Vékony, de ezzel együtt éles is a határ, amely a tudományosságot elválasztja.

Hasonlata szerint, a kiváló kőműves is egy tudomány birtokában áll, ám ő pusztán elfogadja a fizika törvényszerűségeit.

Aki viszont úgy épít, hogy a fizikáról átfogóan, mélységében gondolkodik, s nem csupán elfogadja annak törvényeit, hanem azokat dogmatikusan is csiszolja, az már valóban tudományos alapon teszi mindezt.

Egy valami viszont közös: mindkét szakma az elkötelezettségen alapul. Igazi tudóssá, s igazi kőművessé is csak akkor válhatunk, ha a mesterséget élethosszig, szeretettel és örömmel műveljük.

Ezért is kiváló fogalom erre a hivatás szó, amelyet a papok Isten hívásának, hivatásának titulálnak, egy életen át szóló munkára.

Egy francia mondás szerint:

„Ahhoz, hogy jól értsünk a dolgokhoz, ismernünk kell a részleteket is. Mivel pedig a részletek száma végtelen, ismereteink mindig felületesek és tökéletlenek.”

Kedves Jelenlévők!

Mindig tanulunk valami újat. Környezetünk, s a világ rohamtempóban változik, amelynek folyamatát mi magunk gerjesztjük egyre nagyobb lépésekben, néha már követhetetlen mértékben.

A diploma megszerzése egyfajta bizonyíték arra, hogy a modern világ váratlan kihívásait is képesek vagytok ugyanolyan lendülettel kezelni.

Abban az időszakban élünk – Kedves Ifjúság – amikor új ötletek, kreatív gondolatok, és azok bátor megvalósítása nélkül, nem tudunk előre haladni.

A szükséges alapok megvannak: tudástőkéink általatok is adott; környezeti,- kulturális értékeink páratlanok az országban; és a gazdasági potenciál is ott rejlik minden vállalkozásban.

És tudjuk azt is, mi a helyes irány: értékeire büszke, gazdaságában fejlődő, élhető megyét szeretnénk.

Veletek, és a ti tudásotokkal. Értetek és családjaitokért. A közös jövőnkért.

Alma Mater-etek is ennek szellemében lépett tovább, s képzési portfólióját a térség sajátosságaira szabta.

Valamennyi végzett hallgatótól ezúton kérem, hogy hívatásuk során kiemelten kezeljék a megyei értékeket, és hívják fel a figyelmet mindarra, amire büszkék lehetünk.

A nevelőként, pedagógusként, tanítóként végzett hallgatóknak ajánlom figyelmébe Tolna megyei példaképünket, a négy nyelven beszélő, a magyar gyermeknevelésben páratlan érdemeket szerzett, 1837-ben elhunyt Bezerédj Amália munkásságát.

Az ifjú turisztikai szakértőket kérem, keressék fel személyesen is a megye valamennyi vendégház helyszínét, és ajánlják odaadással, fejlesszék tovább úgy, mintha saját tulajdonuk volna.

A szociális munka szakon végzett diákoknak erőt és hitet kívánok legfőképpen. A ti munkátok semmihez sem hasonlítható, elismerésre méltó hivatás. Előre is köszönjük elkötelezettségeket.

Kommunikációs szakembereink figyelmébe pedig Hevesi Sándor szavait ajánlom, mely szerint:

„A leendő szónokoknak elsősorban hibátlanul beszélő dajkákra van szükségük”.

Kedves Hallgatók!

Úgy gondolom, hogy hosszú szemesztereken keresztül *„hibátlanul beszélő dajkák”* viselték gondjaitokat.

Nem csupán egyetemi oktatóitok szakértelmére, hanem a család szeretetére is szükségetek volt, hogy a mai napon átvehessétek okleveleiteket. Köszönetet érdemelnek a gondos tanárok, szüleitek és családtagjaitok.

Végző gyanánt, fogadjátok a Tolna Megyei Önkormányzat őszinte gratulációját. Kívánom, hogy a célokhoz vezető utat is boldogság szegélyezze.

Ahogy Gilgames írta: *„A cél előtt erőd feszüljön, a cél előtt szíved lobogjon!”*

Megtisztelő figyelmüket köszönöm, mindenkinek további sok sikert kívánok:

sok sikert ifjúság, sok sikert Tolna megye!